

ALCHIMIJKĄ (1) *sb f*

alchimijka a. alchymijka.

N sg alchimijka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „alchimija”; tu ironiczne określenie bardzo mocnej, ostro przyprawionej wódki: (marg) Gorzałká/ Initium sapientiae. (-) Abo ow dymny trunek/ co go piią łaiąc/ Oczy mrużąc/ marzącąc fię/ káslząc y charchaiąc. Alchimiýká cnotliwa/ początek mądrości: Fábułká ráno śmiełzna: fundáment rádości. KlonWor 69.

WG